

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce **Mototrading, spol. s.r.o.,**
se sídlem Tiskařská 257/10, Praha 10,

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4838/15/5000-10470-700290,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4838/15/5000-10470-700290, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu.

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) rozhodnutím ze dne 7. 3. 2014, č. j. 1374784/14/2000-04708-109213, vyměřil žalobci odvod do státního rozpočtu podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen zákon č. 218/2000 Sb.). Takto bylo rozhodnuto po té, co správce daně zjistil, že na základě dohody o zřízení chráněného pracovního místa a poskytnutí příspěvku číslo MSU - P-2/2012 ze dne 20. 4. 2000 (dále také jen jako „dohoda“) byl žalobci poskytnut Úřadem práce České republiky krajská pobočka Úřadu práce v Olomouci, účelově určený příspěvek v celkové výši 140 000 Kč na zřízení dvou chráněných pracovních míst v profesi ostraha objektu s místem výkonu práce Petrov nad Desnou. Správce daně provedl v období od 19. 11. 2013 do 3. 3. 2014 u žalobce kontrolu a dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky uzavřené dohody, na základě které byl finanční příspěvek poskytnut. Žalobci byl za porušení rozpočtové kázně uložen odvod ve výši 130 566 Kč.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Praha, neboť dospěl k závěru, že žalobce nedodržel podmínky dohody, podle které byl finanční příspěvek poskytnut, neoprávněně použil prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu, tím se dopustil porušení rozpočtové kázně a po právu mu byl nařízen odvod do státního rozpočtu.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného.

3. Podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného s tím, že žalovaný se řádně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce a aproboval nedostatečně zjištěný skutkový stav, což zapříčinilo nepříznivé rozhodnutí o opravném prostředku. Žalobce navrhl, aby soud doplnil dokazování výsledkem svědků.
4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí, případně odmítnutí. Jak uvedl, meritum sporu spočívá v namítaném nesprávném posouzení důkazů, které vedly k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný trvá na tom, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem konstatoval jako výchozí rovinu k aplikaci jednotlivých ustanovení zákona obsah veškerých listinných důkazů, ať již předložených žalobcem či získaných správcem daně. Připomněl, že podle § 114 odst. 2 daňového řádu přezkoumává rozhodnutí v rozsahu podaného odvolání, se všemi uplatněnými odvolacími důvody se vypořádal, posoudil důkazní prostředky a rozhodl ve věci v souladu se zákonem. Žalobce rovněž poukázal na to, že podle jeho názoru podaná žaloba neobsahuje žádný žalobní bod a za této situace by ji Městský soud v Praze měl odmítnout.

III.
Obsah správního spisu a posouzení žaloby.

5. Z obsahu správního spisu se podává a mezi účastníky nebylo sporu, že žalobce jako zaměstnavatel uzavřel dne 20. 4. 2012 s Úřadem práce České republiky, krajská pobočka v Olomouci (dále též jen jako „úřad práce“), dohodu o zřízení chráněného pracovního

místa a poskytnutí příspěvků číslo MSU - P-2/2012. Dohoda byla uzavřena podle § 75 odst. 1 a 8 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) a vyhlášky č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. (dále jen „vyhláška č. 518/2004 Sb.“).

6. Podle článku II. dohody bylo sjednáno, že úřad práce poskytne zaměstnavateli příspěvek za podmínky, že zaměstnavatel zřídí chráněná pracovní místa a tato místa bude obsazovat výhradně osobami se zdravotním postižením. Žalobce jako zaměstnavatel se zavázal pracovní místa obsadit nejpozději do 1. 6. 2012 s tím, že doba obsazení každého pracovního místa musí činit alespoň 3 roky a musí být splněna nejpozději do 1. 9. 2015. Příspěvek byl poskytnut ve výši 140 000 Kč. Současně bylo ujednáno, že pokud žalobce příspěvek do 20. 7. 2012 nevyčerpá, je povinen sdělit tuto skutečnost úřadu práce a nevyčerpanou část příspěvku vrátit. Podle přílohy č. 1 k dohodě měla být zřízena dvě chráněná pracovní místa s charakteristikou: ostraha objektu, podle popisu pracovní činnosti bylo stěžejní náplní práce monitoring na základě kamerového systému, konkrétně bylo uvedeno: *„pracovník ostrahy bude sledovat pohyb ve výrobě a skladových prostorách, neporušenost objektu v rámci pravidelných obchůzek, namátková kontrola zaměstnanců při odchodu z pracoviště, uzamykání prostor po pracovní době, evidence vozidel a jejich ostraha při nočním parkování.“* Pokud jde o pracoviště a jeho umístění, jednalo se podle přílohy č. 1 k dohodě o práci ostrahy na vrátnici v areálu průmyslového objektu v Petrově nad Desnou s tím, že objekt bude sledován na základě kamerového systému se zaměřením na sledování výrobních prostor, skladů, a galvaniky.
7. Součástí dohody byl rovněž závazek žalobce použít příspěvek výhradně na krytí nebo úhradu nákladových položek, které se zřízením pracovního místa souvisí. Podle seznamu uznatelných nákladových položek se jednalo o: 16-ti kanálový digitální videorekordér – 2ks, monitor 2ks, barevnou kameru 10ks, objektiv 10ks, venkovní kryt s vyhříváním 10ks, kovovou konzoli k venkovnímu krytu 10ks, barevnou kameru den – noc 10ks, univerzální zálohový zdroj 8ks, aktivní jednokanálový vysílač 20 ks, aktivní jednokanálový přijímač 20ks, venkovní barevnou kameru s objektivem 2ks, halogenové světlo 2ks, počítačový stůl 2ks a 2 kancelářské židle.
8. Úřad práce České republiky krajská pobočka v Olomouci v období od 20. 4. 2012 do 4. 3. 2013 provedl v sídle žalobce kontrolu, jejímž předmětem bylo hospodaření s veřejnými prostředky týkající se dohody o vytvoření chráněných pracovních míst. V době kontroly byla zřízená pracovní místa obsazena v souladu se stanovenými podmínkami dohody. Pracovní smlouvy byly na úřad práce doloženy v souladu s čl. II. odst. 12 dohody. Fyzickou kontrolou bylo zjištěno, že prostory, kde měla být zřízena vrátnice, jsou ve stavu jako v den provedení předběžné kontroly dne 30. 3. 2012. Umístění vrátnice bylo v původních prostorách, bylo vybaveno 2 x kancelářskou židlí a 2 x kancelářským stolem. Kamerový systém byl zakoupen, ale v prostorách nebyl nainstalován, ani se zde fyzicky nenacházel. Žalobce předložil smlouvu o dílo a dodatek smlouvy o dílo, ze kterých vyplývalo, že z důvodu celkové rekonstrukce areálu bude instalace provedena v termínu do 31. 8. 2013, rovněž byly předloženy doklady prokazující úhradu celé faktury kamerového systému. Kontrolující orgán konstatoval, že, ačkoliv byl kamerový systém zakoupen, není v prostorách nainstalován. O skutečnosti, že kamerový systém není nainstalován, nebyl úřad práce ke dni kontroly informován, žalobci byla stanovena lhůta 10 dnů k odstranění zjištěných nedostatků.

9. Úřad práce České republiky krajská pobočka v Olomouci dne 9. 8. 2012 vyzval žalobce k vrácení nevyčerpané částky poskytnutého příspěvku ve výši 9 434 Kč s tím, že kontrolou doložených dokladů bylo prokázáno využití příspěvků k datu 20. 7. 2012 v částce 130 566, zbylou částku byl žalobce povinen vrátit nejpozději do 30 dnů to výzvy.
10. Správce daně zahájil dne 19. 11. 2013 u žalobce daňovou kontrolu k ověření, zda vznikla odvodová povinnost porušením rozpočtové kázně při použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu. K provedení kontroly byly vyžádány listiny: dohoda o zřízení chráněného pracovního místa a poskytnutí příspěvku číslo MEU - P-2/2012 ze dne 20. 4. 2012, seznam zaměstnanců původní a současný, přijatá dotace, faktury, úhrady faktur z dotace, vratka na úřad práce, smlouva o dílo uzavřená s firmou FV BAU s.r.o. ze dne 24. 5. 2012, dodatek ke smlouvě o dílo ze dne 20. 8. 2012.
11. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že žalobce vynaložil náklady na pořízení kancelářských stolů, kancelářských křesel, a kamerového systému ve výši 130 566 Kč a v souladu s výzvou úřadu práce nevyčerpanou část příspěvku ve výši 9 434 vrátil poskytovateli.
12. Dne 29. 8. 2012 bylo zjištěno, že došlo k porušení rozpočtové kázně, neboť stěžejní činnosti práce podle dohody byl monitoring na základě kamerového systému, kamerový systém se však nenalézal v místě zřízení chráněného pracovního místa a proto správce daně dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky uvedené v článku II dohody a tím došlo k porušení rozpočtové kázně. Z tohoto důvodu bylo žalobci uloženo podle § 44 a odst. 3 písm. a), § 44 a odst. 4 písm. c) a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb. zaplatit částku 130 566 Kč. Se žalobcem byly výsledky daňové kontroly projednány dne 3. 3. 2014.
13. Správce daně následně vydal platební výměr ze dne 7. 3. 2014, č. j. 1374784/2014, na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 130 566 Kč. Proti platebnímu výměru žalobce podal odvolání, které následně doplnil. Žalobce trval na tom, že zjištění obsažená ve zmiňované zprávě o kontrole jsou zavádějící, neboť pracovník, který byl za žalobce u kontroly přítomen, neměl o předmětné věci aktuální informace. Pokud by byla provedena fyzická kontrola na místě samém v areálu Petrov nad Desnou, musel by kontrolní orgán nutně dojít k závěru, že předmětný kamerový systém byl v době kontroly již dodán, což žalobce doložil protokolem o předání kamerového systému v areálu Petrov nad Desnou ze dne 29. 11. 2013. K odvolání byl připojen listinný důkaz, a to předávací protokol sepsaný v Petrově nad Desnou dne 29. 11. 2013 za předávajícího společnosti FV BAU a přebírajícího žalobcem, kdy podle tohoto na základě smlouvy o dílo byl uvedeného dne kamerový systém v areálu Petrov nad Desnou předán.
14. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl podané odvolání. Jak se podává z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vyšel ze zjištění, že podle kontroly provedené úřadem práce na místě výkonu práce zřízených chráněných pracovních míst dne 4. 3. 2013 kamerový systém zakoupený z poskytnutého příspěvku nebyl v prostorách firmy nainstalován a ani se zde fyzicky nenacházel. Vzhledem k tomu, že stěžejní činností pracovníka na zřízeném chráněném pracovním místě měl být monitoring na základě kamerového systému, přičemž dotovaný kamerový systém se nenacházel v místě zřízení chráněného pracovního místa, dospěl žalovaný ke stejnému názoru jako správce daně, a to, že v daném případě došlo k porušení podmínky stanovené pod bodem 1 článek II. dohody.
15. Žalovaný konstatoval, že ani listinný důkaz předložený žalobcem v rámci odvolání, a to předávací protokol ze dne 29. 11. 2013 nic nemění na uvedené skutečnosti. Tento protokol

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

pouze dokládá, že kamerový systém, který měl být nainstalován a používán v rámci pracovní činnosti pracovníka na chráněném pracovním místě již od 1. 6. 2012 byl předán a nainstalován až dne 29. 11. 2013; pracovníci na chráněném pracovním místě tedy nemohli do této doby vykonávat činnost stanovenou bodem 1. článku II. dohody a přílohou čl. 1 k dohodě, na kterou byl daňovému subjektu úřadem práce poskytnut jiný účelově určený příspěvek. Jednání žalobce posoudil jako nedodržení podmínek poskytnutí příspěvku, který je třeba postihnout odvodem za porušení rozpočtové kázně podle § 44 a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech.

16. Městský soud v Praze (dále též jen „městský soud“) přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že se nedostatečně vypořádalo s námitkami, které žalobce uvedl v podaném odvolání a nesprávně zjištěný skutkový stav.
18. Městský soud v Praze vyšel ze zjištění, že žalobci byla poskytnuta částka 140 000 Kč, v souladu s § 75 odst. 9 zákona č. 435/2004 Sb., úřad práce stanovil, že nedodržení podmínek poskytnutí příspěvku podle článku II. dohody je porušením rozpočtové kázně podle zákona č. 218/2000 Sb., přičemž nedodržení podmínek poskytnutí příspěvku uvedených v článku II. pod body 1 až 11 bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně podle § 44 a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., nedodržení podmínek poskytnutí příspěvků uvedených v článku II. pod body 12 a 13 bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně podle § 44 a odst. 4 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb. a nevrácení příspěvku nebo jeho poměrné části podle článku V. bodu 1 až 4 je porušením rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů. O tom, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, je oprávněn rozhodnout pouze správce daně, a to na základě zmocnění v § 10 odst. 1 písm. g) zákona č. 456/2011 Sb., o finanční správě, § 44a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb. a § 1 a § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu.
19. Žalobce zřídil pracovní místa a v souladu s dohodou je obsadil zaměstnanci v termínu do 1. 6. 2012. V souladu s dohodou také použil poskytnutý příspěvek ve výši 140 000 Kč na nákup 2x PC stolu COMBI, 2x kancelářského křesla a kamerového systému a v dohodnutém termínu tj. 20. 7. 2012 doložil jejich vynaložení. Nevyčerpanou část příspěvku řádně vrátil.
20. Dodavatel žalobce společnost FV BAU s.r.o. se zavázala montáž kamerového systému realizovat do 31. 8. 2012, smlouva o dílo byla změněna dodatkem ze dne 24. 5. 2012 tak, že z důvodu celkové rekonstrukce areálu bude dílo dokončeno – kamerový systém zprovozněn dne 31. 8. 2013. Kamerový systém byl předán dne 29. 11. 2013.
21. Podle § 75 odst. 1 zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 12. 2012, *chráněné pracovní místo je pracovní místo zřízené zaměstnavatelem pro osobu se zdravotním postižením na základě písemné dohody s Úřadem práce. Na zřízení chráněného pracovního místa poskytuje Úřad práce zaměstnavateli příspěvek. Chráněné pracovní místo musí být obsazeno po dobu 3 let. Chráněným pracovním místem může být i pracovní místo, které je obsazeno osobou se zdravotním postižením, pokud je vymezeno v písemné dohodě mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce. Dohoda se uzavírá na dobu 3 let.*

22. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 518/2004 Sb., *charakteristika chráněného pracovního místa obsahuje popis*
- a) *pracovní činnosti,*
 - b) *pracoviště a jeho umístění,*
 - c) *pracovních podmínek.*
23. Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2015, *porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržetí peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.*
24. Podle § 44a odst. 4 písm. c) citovaného zákona, *odvod za porušení rozpočtové kázně činí částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.*
25. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, čj. 5 Afs 70/2008 – 152, *„Pokud žadatel předloží jako povinnou součást žádosti o dotaci ze státního rozpočtu projekt, na jehož realizaci je dotace přidělena, jsou pro něj podmínky, které přislíbil v daném projektu, závazné a jejich porušení je třeba považovat za neoprávněné použití finančních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ve smyslu § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, tedy za porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) citovaného zákona.“*
26. V první řadě městský soud konstatuje, že přes svou stručnost žaloba obsahuje konkrétní žalobní námitky, o nichž lze rozhodnout, není proto namístě její odmítnutí.
27. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že se nedostatečně vypořádalo s námitkami, které uvedl v podaném odvolání. Tuto námitku Městský soud v Praze za důvodnou nepokládá, neboť žalovaný se s důvody podaného odvolání vypořádal. Jak soud shora konstatoval, žalobce namítl, že kamerový systém byl dodán, což doložil předávacím protokolem, k tomu žalovaný konstatoval, že tato skutečnost na povinnosti žalobce poskytnuté finanční prostředky vrátit ničeho nemění, neboť pracovníci na chráněném místě nemohli do doby instalace kamerového systému vykonávat činnost stanovenou pod bodem 1. článku II. dohody a přílohou č. 1 k dohodě.
28. V druhé žalobní námitce žalobce označuje rozhodnutí za nezákonné s tím, že žalovaný rozhodl pro žalobce nepříznivě, neboť řádně nezjistil skutkový stav.
29. Tuto žalobní námitku pokládá Městský soud v Praze za důvodnou, neboť žalovaný sice vyšel ze skutkového stavu zjištěného provedenou kontrolou, nesprávně jej však vyhodnotil, nevzal v úvahu důkazy předložené žalobcem – smlouvu o dílo uzavřenou se společností FV BAU s.r.o., ve znění jejího dodatku a předložený předávací protokol a dospěl k závěru, který nemá oporu v zákoně a je v rozporu se základními zásadami správního řádu.
30. Osoby se zdravotním postižením mají na trhu práce obtížné postavení, proto zákon o zaměstnanosti obsahuje řadu institutů, které znevýhodnění těchto osob kompenzují. Možnost uzavření dohody o zřízení chráněného pracovního místa je jednou z nich. Žalobce povinnosti vyplývající z dohody splnil. Zřídil dvě pracovní místa, na která ke dni 1. 6. 2012 nastoupili zdravotně znevýhodnění zaměstnanci, kteří zde měli pracovat po dobu tří let.

31. Z poskytnutého příspěvku žalobce zakoupil kamerový systém, 2 počítačové stoly a 2 křesla. Uznatelné vynaložené náklady činily 130 566 Kč. Pochybení žalovaného i správce daně spočívá již v tom, že žalobci bylo uloženo vrátit celou částku, ačkoli porušení rozpočtové kázně spatřují pouze v tom, že kamerový systém nebyl nainstalován. Pokud jde o náklady na zakoupená křesla a stoly (7 266 a 3 300 Kč) není dán důvod, aby po žalobci bylo podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech požadováno jejich vrácení.
32. Stěžejní důvod, pro který byl žalobci nařízen odvod, spatřuje žalovaný v tom, že: *„pracovníci na chráněném pracovním místě tedy nemohli do této doby (pozn. soudu do doby zprovoznění kamerového systému) vykonávat činnost stanovenou bodem 1. článku II dohody a přílohou čl. 1 k dohodě, na kterou byl daňovému subjektu úřadem práce poskytnut jiný účelově určený příspěvek.“*
33. Bylo by hnidopišské zaštitit zrušující rozsudek konstatováním, že v dohodě uzavřené s úřadem práce není stanoveno datum instalace kamerového systému. Lze dovodit, že úřad práce a s ním i žalovaný rozumně očekávali, že kamery budou funkční nejpozději ke dni nástupu znevýhodněných osob do práce.
34. Striktní závěr žalovaného, že zaměstnanci na chráněném pracovním místě od svého nástupu 1. 6. 2012 do předání kamerového systému 29. 11. 2013 nemohli vykonávat činnost stanovenou v uzavřené dohodě a její příloze, však neobstojí. Jak městský soud specifikuje pod bodem 6 rozsudku, sjednaná práce představovala činnost ostrahy a zahrnovala širokou paletu činností směřujících k zajištění bezpečnosti areálu, ochrany zde umístěného majetku a předcházení škodám na něm. Nepochybně bylo možné, po určitou dobu, tuto práci vykonávat i bez funkčního kamerového systému.
35. Shora citovaný § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., za porušení rozpočtové kázně označuje neoprávněné použití nebo zadržení poskytnutých peněžních prostředků. Poskytnuté prostředky zcela zjevně nebyly ze strany žalobce ani zadrženy ani použity v rozporu s dohodou. Tím, že žalovaný opožděnou instalaci kamerového systému posoudil jako porušení rozpočtové kázně, aplikoval zákonné ustanovení extenzivně, v neprospěch žalobce.
36. Správní řád ukládá orgánům veřejné správy jednat vstřícně (§ 4 odst. 1 správního řádu); zásada přiměřenosti (viz § 2 odst. 3 d) pak odkazuje na podmínky stanovené zákonem, na základě kterých může správní orgán zasáhnout do práv osob. Platí, že zákon musí stanovit podmínky zásahu a zásada přiměřenosti pak limituje tento zásah na nezbytný rozsah.
37. Městský soud v Praze shledal postup žalovaného v rozporu s oběma zásadami. Žalovaný si neujasnil, že veřejná správa je službou veřejnosti (§4 odst. 1 správního řádu). Nezabýval se argumentací žalobce, který vysvětloval a dokládal, že v areálu probíhá rekonstrukce, což městský soud pokládá za dobrý důvod k pozdější instalaci kamer. Nevzal v úvahu, že esenciální smysl poskytnutí příspěvku – vytvoření chráněných pracovních míst, byl v souladu s uzavřenou dohodou naplněn. Nepřihlédl k tomu, že oba znevýhodnění zaměstnanci v areálu jako ostraha pracovali. Nařízení odvodu je z tohoto hlediska nepřiměřeným zásahem do práv žalobce. Všechny uvedené skutečnosti vedly Městský soud v Praze k tomu, že žalobě vyhověl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Na žalovaném nyní bude, aby v souladu s právním názorem vysloveným městským soudem, znovu přezkoumal napadený platební výměr, posoudil, zda jednání žalobce lze kvalifikovat jako porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb. vezme při tom v úvahu i skutečnost, že v době vydání platebního výměru, tj. ke dni 7. 3. 2014, byl kamerový systém již v provozu. V rámci nového právního hodnocení věci neopomene důsledně aplikovat základní zásady veřejné správy, jak na ně Městský soud poukázal.
39. V souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s Městský soud v Praze uložil žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení, které v projednávané věci představuje zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. 9. 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.